14. října 2026

Výprava do Hradce Králové

Na středu 14. října bylo domluveno, že pojedeme do Divadla Drak v Hradci Králové, abychom využili dotaci na dopravu, kterou nám přislíbil MAP Dobrušsko a Novoměstsko.

Byla by škoda takovou příležitost nevyužít, a tak jsme vyjeli už v 8 hodin ráno, abychom měli čas poznat zblízka také kousek našeho krajského města.

Po příjezdu k zimnímu stadionu jsme se rozdělili na 2 skupiny, žáci ze 4. a 5. ročníku šli s pedagogickým doprovodem směrem k Velkému náměstí a žáci z 1.–3. ročníku vyrazili se třemi pedagogy k soutoku Labe a Orlice. Cestou jsme v Jiráskových sadech obdivovali pravoslavný roubený kostel sv. Mikuláše, děti také potěšilo, že zahlédly dvě veverky. U soutoku jsme pak zjišťovali, která řeka je která, odkud přitéká a kam dál teče. Na závěr jsme si dali svačinu a vydali se na Velké náměstí.

Druhá skupina čtvrťáků a páťáků absolvovala trasu v opačném směru – z Velkého náměstí k soutoku.

Na Velkém náměstí jsme si prohlédli dominantu města – gotickou katedrálu Svatého Ducha, a ukázali si i další významné památky. Patřila mezi ně Bílá věž, v níž se nachází jeden z největších českých zvonů Augustin, historická radnice a Mariánský sloup, který byl postaven jako poděkování za to, že se městu na počátku 18. století vyhnula morová epidemie, dále budovu Biskupství královéhradeckého, jezuitskou kolej Nové Adalbertinum a kostel Panny Marie.

Abychom před divadelním představením trochu vybili energii, proběhli jsme se po terasách vedle schodů Bono Publico, kudy jsme pokračovali směrem k divadlu. Pod náměstím, u budovy biskupského gymnázia, se obě skupiny opět setkaly a společně vyrazily do Divadla Drak.

V divadle Drak nás čekalo představení Knoflíková válka, která vypráví o konfliktu dvou vesnických part, který v dětském světě zrcadlí války dospělých.

Na stránkách divadla se o představení píše: „Přestože román Louise Pergauda vznikl před více než sto lety, jeho poselství zůstává aktuální. S nadsázkou a humorem odhaluje absurditu války, strach z jinakosti, potřebu hledat nepřítele i přebírání starých křivd a zažitých vzorců chování.

Režisér Šimon Spišák ve své inscenaci pracuje s metaforou knoflíku jako symbolu síly a válečného kapitálu. Skrze dětskou hru otevírá otázku, zda je možné vystoupit z koloběhu nenávisti a násilí.“

Zdroj: https://www.klicperovodivadlo.cz/inscenace/knoflikova-valka

Děti se setkaly s méně obvyklým způsobem divadelního zpracování, který pro ně představoval novou zkušenost. Zaujalo je především nápadité využití kulis (na scéně byl v některých chvílích dokonce traktor), stejně jako skutečnost, že celý příběh dokázalo ztvárnit pouhých pět herců. Pozornost vzbudil také jazyk inscenace, v němž se objevovaly výrazy, na které děti nejsou z divadelních představení příliš zvyklé. Tak i toto téma se stalo podnětem k diskuzi s dětmi, k níž ostatně vyzývali i sami tvůrci.

Do školy jsme se plni dojmů vrátili na oběd.

zapsala: Anna Hrčková